بدانید که هر اثر نیک و خون و مالی که از دوران جاهلیت باقیمانده، زیر پاهایم قرار دارد (باطل بوده و اعتباری ندارد) جز آب دادن به حجاج و خدمت و رسیدگی به خانه ی کعبه.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم در روز فتح مکه به ایراد سخن پرداخت و فرمود: «أَلَا إِنَّ كُلَّ مَأْثُرَةٍ كَانَتْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ دَمٍ أَوْ مَالٍ تُذْكَرُ وَتُدْعَى تَحْتَ قَدَمَيَّ، إِلَّا مَا كَانَ مِنْ سِقَايَةِ الْحَاجِّ، وَسِدَانَةِ الْبَيْتِ»: «بدانید که هر اثر نیک و خون و مالی که از دوران جاهلیت باقیمانده، زیر پاهایم قرار دارد (باطل بوده و اعتباری ندارد) جز آب دادن به حجاج و خدمت و رسیدگی به خانه ی کعبه».
سپس فرمود: «أَلَا إِنَّ دِيَةَ الْخَطَإِ شِبْهِ الْعَمْدِ مَا كَانَ بِالسَّوْطِ وَالْعَصَا مِائَةٌ مِنَ الإِبِلِ: مِنْهَا أَرْبَعُونَ فِي بُطُونِهَا أَوْلَادُهَا»: «بدانید که دیه ی قتل خطا و شبه عمد که با ضربه ی شلاق و عصا اتفاق افتاده است، صد شتر است که چهل شتر از آنها حامله باشند».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد - به روایت دارمی]

رسول الله صلی الله علیه وسلم در خطبه ای که روز فتح مکه می خواند، خبر می دهد که هر اثری از کارهای نیک دوران جاهلیت و مفاخر آنها باطل و بی اعتبار است جز آب دادن به حجاج و خدمت و رسیدگی به بیت الحرام؛ این دو عمل همچون سابق جایگاه خود را داشته و باقی خواهند بود. در جاهلیت پوشش کعبه و رسیدگی به امور آن به عهده ی بنی عبدالدار بود و آب دادن به حجاج به عهده ی بنی هاشم؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم عمل آنها را تایید نمود. سپس ذکر می کند که دیه ی قتل شبه عمد، دیه ی مغلظه می باشد که عبارت است از صد شتر که چهل شتر از آنها باردار باشند. قتل شبه عمد این است که کسی با قصد ضربه زدن با وسیله ای که غالبا کشنده نیست، مانند شلاق یا عصا به دیگری ضربه ای بزند و او در اثر آن بمیرد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58210